ધી ઓલ્ડ સીવીલાઇઝડ થીએટ્રીકલ
કંપની–ઓફ બોમ્બે.

ઇન્દર–સભા.

રચનાર,
અમાનત ઉસ્તાદ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મીઆં અખતરહુસેન ઇફતેખારહુસેન–અમદાવાદ.

આવૃતિ ૧ લી. સને ૧૯૨૧ પ્રત ૧૦૦૦

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ
અમથાભાઇએ છાપી રીચીરોડ—અમદાવાદ. નં. ૧૧૬

કીંમત રૂ.૦–૪–૦

ઇન્દર—સભા.

અંક ૧ લો.

ગુલફામ—સદશુક્ર આજ દીલપે નીહાયતે સરૂર હય,
કોકાયે રશક્રે પુલ્દ તજલ્લી એ તુર હય,
પુરનુર દોજહાં—કી પા અલ્લાહને કીયા,
હરગ્ઝર રહા બીચ દેખો ઉસીકા ઝહુર હય,
આંખે ખુમાર નીંદસે હય મસ્તઅપ ઝરીફ,
ક્રોટેપે મુજકો જાકે અબ સોના જરૂર હય.
ફર્શ ગુલપે લેટતેહી અબ હમે આતી હુએ નીંદ.
દેખકે ફુલોકો ફીર આંખોસે ઉડ જાતી હે નીંદ,
સેવતી બેલા ચંમેલી જુઇ દાઉદી ગુલાબ,
ઇન સભોંકા અતરેમફ્રુરભી બલા લાતી હે નીંદ,
કુચ્છ ન કુચ્છ ભુલેગા ગુલ આંખો. ફટકતી હે દીલ,
દેખેં કયા ખ્વાબ પરેશાં આજ દીખલાતી હે નીંદ,

સબજપરી—ઇશક ઇનસાંસે આગ અદનમે હમારે લગી—ઇશક.
હુરો પરીબી કીનારે લગી—ઇશક.
જરીફ હુવે યે જમી શગુફતા પસંદ કયા હુએ તુમ્હારે
લગી—ઇશક.

સબજપરી—તુને તો મોરા મન હર લીનો ટોપીવાલે સાવરીયાં,
ચાંદસા મુખડા મીરગ જએસી અખીયા

પડગઇ મોરી નજરીયા,
જાઉ યહાંસે મેંજુ કાલે દેવકા ઉઠા મંગાઉ યહાંસે ઉઠા.

સબજપરી—છલ્લા હમારા યાદ રખના યાદ રખના પાશ રખના—
છલા હમારા.

ઓ સોનેવાલે મજા લેનેવાલે યાદ રખના,
ચુન ચુન કલીયામે સેજ બીછાઉ—ઓ સોનેવાલે.
તુજકો છલ્લામે નીશાનીમે દીએ જાતી હું,
યાદ રખના કે તેરા દાગ લીએ જાતી હું.
સોજા ચેનસે વો નીંદકે સોનેવાલે,
હમ તો જાતે હે જલે જાનકે ખોનેવાલે.

રાજા ઇન્દરકી આમદ—સભામેં દોસ્તો ઇંદરકી આમદ આમદ હુએ,
પરીજ માલોંકી અફસર કી આમદ આમદ હુએ,
ખુશીસેં ચેહચહે લાઝીમ હે સુરતે બુલબુલ,
અબઇસ ચમનમેં ગુલેતરકી આમદ હુએ,
ફરોગે હુસનસે આંખોંકો અબ કરો રોશન,
જમીપે મેહરે મુનવરકી આમદ આમદ હુએ,
જમીપે આએંગી રાજાકે સાથ સબ પરીઆં,
સેતારોંકે મહે અનવરકી આમદ આમદ હુએ,
ગજબકા આનાહે ઓર નાચહે કયા મતકા,
બાહારે ફીતનએ મેહશરકી આમદ આમદ હુએ.

રાજા ઇંદર—રાજા હું મે કોમકા ઓર ઇન્દર મેરા નામ,
બીન પરીયોંકી દીદકે નહી મુજે આરામ,
સુનોરે મેરે દેવરે દીલકો નહીં કરાર,
જલદી મેરે વાસતે સભા કરો તૈયાર.
તખત બીછાઓ જગમગાવો જલદીસે ઇસઆન,

મુજકો ઉસપર બેઠના મેહફીલ કે દરમીઆન,
મેરા સંકલદીપમે મુલકું મુલકું રાજ.
જી મેરાહએ ચાહતા કે જલસા દેખું આજ,
લાવ પરીઓકો મેરી જલદિ જાકર હાં
બારી બારી આનકર મુજરા કરે યાંહા,

પુખરાજ પરીકા આમદ—મેહફલે રાજમે પુખરાજપરી આતી હએ,

સારે માસુકો કી સર તાજ પરી આતી હએ,
જીસકા સાયા ન કભી ખાબમે દેખા હોગા,
આદમી જાદોંમે વોહ આજ પરી આતી હએ,
દોલતે હુસન સે હોજાયગા આલંમ, માંમુર,
કરને ઇસ બજમ મે અબ રાજપરી આતીહએ,
જરદહોં રંગ હસીનોકા ન કયુંકરતઉસતાદ,
ગુલહે મેહફીલ મેં કે પુખરાજ પરી આતી એ,

પુખરાજ પરી.—ગાતી હું મેં ઓર નાચ સદા કામહએ મેરા,
આફાક મેં પુખરાજ પરી નામ હએ મેરા,
ફંદસે મેરે કોઇ નીકલને નહી પાતા,
ઇસ ગુલસને આલમ મેં બીછા દામ હએ મેરા,
મે લાખકી દોલાખકી પરવા નહી કરતી.
કારૂંકા ખજાનાં અજી ઇનઆમ હએ મેરા.
કરતી હું દીલોજાંસે મેં રાજા કી પરસતીસ,
કેહતે હેં જી સે કોહકાફ વો ઇસલામ હએ મેરા,
અલ્લાહને બખશાહએ મુજે રૂતબએ આલી,
ગરદું જીસે સબ કેહતેહે વો બામ હએ મેરા,
ઇનસાફિ સરારત સે મેરા બસ નહી ચલતા,

દીલ લેકે મુકર જાનાં સદા કામ—હએ મેરા,
ઉસતાદ કો દેતી હું દોઆએ દીલો જાંસે,
યેહ કામ જહા મેં સહરો સામ હએ મેરા.

રાજા ઇંદર—ખુબ રીઝાયા નાચકે ગાકે,
પાસ મેરે અબ બેઠ તું આકે,
ખુશ હુઈ તુઝ સે મેહફેલ સારી.
અબહયે "નીલમ પરી" કી બારી.

નીલમ પરીકી આમદ—સભામેં આમદે નીલમ પરી હયે,
સરાપા વો નઝાકત સેં ભરી હયે
સેતારોં કી ઝમક જાતી હયે આંખે.
બેહી ઉસકે બેરમે અલંબસે જહાં હએ,
ગજબકા ગાનાં હયે ઓર ઉસકાચમકનાં,
કભી જોહરા કભી વોહ મુશતરી હએ,
ન દેખા હોગા નાચ એસા કીસીને,
બલાહએ મેહર હે જાદુ ગરી હએ.
જમીપર વેહ પરી આતી હયે ઉસતાદ,
જવાહેરસે જો રંગત મેં ખરી હય.

નીલમ પરી—હુરોં કે હોશ ઉડતેહેં ઉડનેકી સાન પર,
નીલમપરી હયે નામ મેરા આસમાન પર,
અલ્લાહ કે કરમસે જમાંનેમે હયે ઉરૂજ,
ઝૂકતાહે સારા ફલક મેરે આનબાન પર.
ઇનસાંકી કયા હયે અસલ કે પુતલાં હવે ખાકકા;
જીન ખેલ જાતે હૈ મેરી ઉલફતમેં જાન પર.
નીલમકા ચુમ ચાટકે આંખોપે રખતે હયેં,

શોહરા હયે મેરા જોહરીઓંકી દુકાન પર,
કરતા નહી હયે કોન મહોબત કા હક અદા,
દેતે હયે જાન દેવ મેરી આન–બાન પર.
ઉસતાદને જમી પે ભલા કર દીયા હયે નામ,
કયુંકર રહે ન મેરા કદમ આસમાન પર.

રાજા ઇંદ્ર–દેખા ચુકી તું કરતબ સારે.
પેહલુ મેં અબ બૈઠ હમારે
કીયા સભાં મેં તુને નામ.
અબ હયે લાલ પરીકા કામ.

લાલ પરી–સભામેં લાલ પરી કી સવારી આતી હય,
જમાઇ સંગ અબ ઇંદરકી પરી આતી હય
શાફરમેં આએગા જુમઘટ નજર સેતારોંકા
પેહનકે સુરખ વો પોશાકે ઝરી આતી હય.
નીકા ઉસકી બેરીથી સો આ નીકલી હય,
લગાતી સબકે દીલોપર કટારી આતી હય.
ખીલે લાલકાં તખતા સભામેં અએ યારો.
નીહાલ હોકે મુરાદ અબ તુમારી આતી હય.
મેં કીસ જબાંસે કહું ઇસકી શોખીઆં ઉસતાદ,
બહારે તાજેકી મેહફીલમે બારી આતી હય.

લાલ પરી–ઇનસાકા કામ હુસન પે મેરે તમામ હએ
જોડા હયે સુરખ લાલ પરી મેરા નામ હયે,
યાકુત જર ખરીદ હય શર કાર કા મેરે
નોકર હકીક લાલે બદખશાં ગુલામ હયે.

આશકકો કતલ કરતી હું અબરૂકે તેગસે.
દીન રાત મુજકો ખુન બહાનેસે કામ હયે
પોશાક મેરી સુરખ હયે મુખડા હે ચાંદસા,
દેખો શફકને રાતકો માહે તમામ હયે.
ઉસ્તાદ અનજુ—મનમેં રહે સુરખ રૂ સદા,
અલ્લાસે દોઆ એહ મેરી સુબેહ સાંમ હયે,
રાજા ઈંદ્ર–કાટી રાત મજેમે સારી.
એક મેરે પેહલુ અબ પ્યારી,
બોહોત લડાઇ તુને જાન.
અબ હય સબજ પરીકા ધ્યાન,
સબજ પરી આમદ—આંતી નએ અંદાજસે અબ સબજપરી હયે
લબ શુરખ હય—પર સબજ હય પોશાક હરી હય,
ફીરોજા ઉસે દેખકે ખાંજાં તા હય હીરા,
ચહરે મેં જમરરદસે સીવા જલ્વા ગરી હય,
જીન—ઉસ્સે બેજા—લતકે શાબ ઉડ નહિ સકતે,
પરીઓકો સદા સરમસે બેબાલો પરી, હય,
જેવરકી હય કયા શાન જમરદસે બદન પર.
એક શાખ હય નાજુક કેશગુફેસે ભરી હય.
હંસતાહે જમરરૂદપે સદા ધાની દોપટા,
કયા હુસનકે એકબાલસે સબજાકો ચરી હય,
આમદકી ખબર સુનકે હસીનો મેં નહી દમ,
જો સમે હય મેહફીલમેં ચીરાગે શેહેરી હય.
ઉસતાદ અજબ આશકો માશુક કે હય નામ.
વો શેહજાદેકો "ગુલફામ" હય યે સબજ પરી હય,

સબજપરી—મામુર હું શોખીશે સરારતસે ભરી હું.
ધાની મેરી પોશાક હય મેં સબજ પરીહું,
ક્યા અસલ હય સબજેકા મેરે હુસ્નકે આગે,
ફીરોજાસી ખુસ રંગ જમરૂદ સી ખરીહું,
લે લેતીહું દીલ આંખ ફરીસ્તોંસે મીલાકર
ઇનસાં હે ભલા ક્યા મેં નહિ જીનસે ડરી હું
શોલા હય ભભુકા હય ગજબ હય મેરા ગુસ્સા
જલ જાએ પરીજાદ જો મેં ગરમ જરી હું
જીંદા ન રખેગા મુજે સુન લેગા જો રાજા,
શેહજાદએ "ગુલફામ" કી સુરત પે મરીહું,
વો હુસન મેં પરવાના મંએં વોહ સરત મેં હું મરી.
વોહ ગુલહય જહામે મેં નશીગે સહેરીહું,
ઉસતાદકે દમ સેં ચમને હુસ્ન હે સરસબજ
મેં વાસ્તે તો ઉસકે દાગે જીગરીહું,

સબજપરી—રાજાજીતો સો ગયે દીયા ન કુછ ઇનઆમ,
જાતીહું મે બાગમે યહાં મેરા ક્યા કામ,
(કાલે દેવકો બુલાતી હે.)

સબજપરી—સુનરે કાલે દેવરે તું મેરી એક બાત
આતીથી રાજાકે ઘર મે આજકી રાત,
શેહજાદા એક બામ પર સો યાથા નાદાન.
જોબન ઉસકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તસે તીર કલેજે ખાએ,
સોયાથા વો બે ખબર હાત પાંઉ ફેયલાએ,
સુરત ઉસકી દેખકર દીલસે ગયા કરાર,

મુંહપર મુંહ મેને રખા કીયા દુખુબસા પ્યાર,
દીલ મેરા લગતા નહી મહફીલકે દરમ્યાન,
કાલીબ મેરા હય યહાં વહાંહે મેરી જાન.
ઉસકો ગર તું લા ઉઠા જલદી જાકર યાર,
લોંડી મેં હોંજાઉંગી તેરી બે તકરાર.

કાલા દેવ—ઘરમે રાજાકે હયે તું સબ પરીઓકી સરદાર
તુઝસે કર સકતા નહિ હરગીઝ મે ઇનકાર.
તેરી ખાતર હયે મુજે સબસે યહાં શીવા,
પતા બતા માશુકકા લાઊં અભી ઉઠા.

સબજપરી—જા તું સંગલ દીપસે અખતર નગરમેં વહાં
સોયાહે એક માહરૂ રંગમેહલ પર વહાં.
છલાં મેં દે આઇ હું અપના ઉસે નીશાન,
સમજ નગું કે આબસે તું ઉસ્કો પહેછાન,

કાલા દેવ—લાયા શાહજાદેકો મેં જાકર હીંદુસતાન,
તું અપને માશુકકો સબજ પરી પહેછાન,

સબજપરી—યેહી હયે શાહજાદા મેરા યહી હે મેરી જાન,
યેહી મેરા દીલદાર હયે મેં ઉસપર કુરબાન.

સબજપરી—સોતે હો કયા બેખબર છોડકે તુમ ઘરબાર,
આંખેં ખોલો લાડલે નીંદસે હો હુંશીયાર.

શાહજાદા—કહાં મેરાં કીધર હુવા છુટા કીધર મકાન,
સોયાથા મેં કીસ જગે આયા હું મે કહાં.
ન વોહ મેરે લોગ હયે ન વોહ મેરી જાન,
ખ્વાબ યેહ મે હું દેખતા યા જાગ રહા હું યાં.

શાહજાદા—ઘરસે યહાં કૌન ખુદાકે લીયે લાયે મુજકો,
કીસ સીતમ ગારને સોતેસે જગાયા મુજકો.
હક–ને ક્યા ખ્વાબે પરે–સાં યે દીખાયા મુજકો.
નજર આતા હયે ન આપનાં ન પરાયા મુજકો.
બસ મેં જાલીમ કે મુજે છોડ દીયા હાયે ગજબ.
ઢુંડને કોઈ પરસતાંમે ન આયા મુજકો.
હેફ સદ હેફ કીસીને ન ખબર લીરી,
ક્યા અજીજોને મેરે દીલસે ભુલાયા મુજકો.
નીદસે આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર,
ઉઠકે મુજીકે ન ચુંગલસે છોડયા મુજકો
તા દમે મારગ અબ ઉમીદ રીહાઈ કી નહી,
કીસ બલામે મેરે અલ્લાહ ફંસાયા મુજકો.
મુખલસી કી કોઇ તદબીર બતાદો ઉસતાદ,
હયે બહોંત ગરદીસે કીસમતને સતાયા મુજકો.
શાહજાદા—મુજે કોન ઘરસે લાયા યાંહાં,
બતાવે યે કીસકા હોગા મકાન—મુજે કોન૦
સબ બીછડે કોઇ સંગ ન સાથી,
આજીજોકો અપને પાઉ કહાં—મુજે કોન૦
દીલકા કીસકો હાલ સુનાઉ,
સરપર બાપ ન માં.—મુજે કોન૦
ઘર જાનેકી આસ નહી હયે,
પડી કાસ મુસીબતમેં મેરી જાં—મુજે કોન૦
ફંસ ગએ હમ જાલીમકે ફંદે,
કોઇ ઉસતાદકી કહીયો જાકે—મુજે કોન૦

સબજપરી—દેખો તુમ મેરી તરફ ઘરકા મતા લો નામ,
લૌંડી મુજકો જાનકર કરો યહાં આરામ.
જો હોના થા સો હુવા જાનેદો બસ ખેર.
ચલો ફીરો ખાવો પીયો કરો બાગકીં સેર.
બતલાવ હે હસબ નસબ ઓર તુમ અપના નામ,
રેહતેહો કીસ કામ મે હેગા કહાં મકાન,
શાહજાદા—મેહલેમિં રેહતાહું મે અયેશ હે મેરા કામ,
શાહજાદા હું મે હીંદકા નામ મેરા ગુલફામ.
તું ઓરત કીસ કોમકી આપના નામ બતા,
દોનો સાનો પર તેરે નીકલા હયે યેહ કયા,
સબજપરી—કોમકી હુંગી મે પરી, સમજને તું હેવાન;
યે દોનો પર હયેં મેરે અય મુરખ નાદાન,
રેહતી હું મે કાફમેં સબજ પરીહયે નામ,
રાજા ઇંદરકે યાંહાં નાચ હય મેરા કામ.
શાહજાદા—જલદી યેહ બતલા મુજે દીલકો હો વીસવાસ.
મેરાં આના કીસ તરહસે હુવા હયે તેરે પાસ.
સબજપરી—તુજ પર મેં આશક હુઇ ચલતે ચલતે રાહ,
ઉઠા મંગાયા યહાં તુજે ભેજકે દેવ શીહા.
સબજપરી—સરપેઆંખો પે કલેજે પે બિઠાઉં તુઝકો,
આ મેરે પાસ ગલેસે મેં લગાઉ તુઝકો.
દીલોં જાંસે મુજે ભાતી હંયેં અદાએં તેરી,
પાસ લા ચાંદસા માહુ લુ મેં બલાએં તેરી.
લેટ પેંહેલું મે મરે ઘરકો મેં આબાદ કરૂં
તુજકો લીપટાકે ગલે વસલ સે દીલાશાદ કરૂં

શાહજાદા—વસ્લકી તેરી કશંમ ઘરમે હયે ખાનાં મુઝકો,
ન ખબરદાર અભી હાત લગાંના મુઝકો.
મુઝકો નાદાં ન સમજ દુર હો દાના હું મેં,
કોમકી તુ જો પરી હયે તો સોયાના હું મેં.
એસવા તુઝશી જમાંનેમેં ન હોગી જીન હાર,
આપ બદનામ હુંઈ મુઝસે છોડાયા ઘરબાર
ભેજકર દેવ મુજે ખેંચ બુલાયા તુને.
આદમી જાદકો ફંદેમે ફસાયા તુંને.

સબજપરી—જીંદગીકા હયે મજા એસી મુલા-કાતોમે.
ચોંચલે મુઝસે બધારો ન જરા બાતોમે,
શુકર અલ્લાહકાં કર લડગઇ કીસમત તેરી.
એક બ એક મુજસી પરીકો હુઇ ઉલફત તેરી,
તુઝકો દીવાને નહી શરમ જરી આતી હય.
ખ્વાબમેં બી કહીં ઇનસાંકે પરી આતી હય.
દેખ પછતાયગા મેરા જો બુરા દીલ હોગા,
વસલ તુજકો ન પરીકા કભી હાંસીલ હોગા.

શાહજાદા—ઘર કે છુટનેકાં હય ગમ આહો કુંગા કરતાહું,
વસલકા વાએદા મેં ઇશ શરતસે હાં કરતાહું.
સુની ઇંદરકી સભા મેને કહાંનીમેં હય,
ઊસકા અરમાન મુજે જોશે જવાનીમેં હય.
ઓર જલ્સોકા તો હાં હીદમેં બી ચરચા હય,
નાચ પરીયાંકા કભી મેને નહી દેખાહય.
સાત અપને મુજે લે ચલકે વો જલસા તીખલા,

રાજા ઈંદરકે અખાડેકા તમાસા દીખલા.
સેર મેં તેરે સબબ વહાંકી જો એકબાર કરૂં,
જીતેજી ફીર ન કભી વસલકી ઈનકાર કરૂં,
ઉમર ભર પાસસે તેરે ન કહી જાઉં મે,
જો કહે તું ઉસે આંખોસે બલજાઉં મે;

સબજપરી—એસી બાતોંકો જબાંપર નહી લાનાં અછ્છા,
જાન આફતમેં નહી મુફત ફસાના અછા.
દેતા ઈંદરકે અખાડે પે અબસ જાંન હે તુ.
સખત બેઅકલહે દીવાના હય નાદાં હય તું.
એસી જા સયરકો ઇનસા નહી ચલતે હય,
વહાં મેરી જાન પરીજાદ કે પર જલતે હય.
આફત આ જાએગી તુજપર અરે એક આનિકીચ
આદમી—જાદકા કયા કામ પરસતાનકે બીચ.
કોઇ રાજાકો ખબર જાકે લગા દેવેગા,
ફુંક દેવેગો મુજે તુજકો જલા દેવેગા.
ન જલાએગા તો આફતમેં ફસાયગા તુંજે,
કેદ કરકે વો કુવે બીચ—ઝુકાયગા તુજે.

શાહજાદા—મેં ન માનુંગા ન માનુંગા કભી બાત તેરી,
કામ કીસ રોજ-યે આએગી મુલાકાત તેરી.
બાત હય અસલથી મેં અકલસે પેછાન ગયા,
બાએસ ઇનકારકા જાની મેં દીલ જાન ગયા.
તુ કીસી દેવકી ખીજમતમેં જહાં જાતી હય,
ઇસલીયે મુજકો સભામેં નહીં લે જાતી હય;

સબજપરી—બાત હરગીઝ યેહ ઝબાંસે ન નીકાલો સાહબ,

હોશમે આંવો જરા મુંહકો સંભાલો સાહબ.
દેવસે મુજકો બુરા કામ જો કરના હોતા,
આદમીજાદ પે કીસ વાસતે મરના હોતા.
મેં પરી હોકે ઓર એસે પે ફીદા જાન કરૂં,
એડી ચોટી પે મુવે દેવકો કુરબાન કરૂં,

શાહજાદા—દીલ હરેક સખસકા ફંદેમેં ફસાતી હય તું,
અએ પરી કયું મુજે બાતોમે ઊડાતી હય તું.
સુબેહ હોતી હય મેરી જાન કોઇ આનકે બીચ,
ભેહરવી મુજકો સુના ચલકે પરસ્તાનકે બીચ.
વહાં ન લેજાયગી તો જીસે ગુજર જાઊંગા,
આપ મેં અપનાં ગલા કાટકે મર જાઊંગા

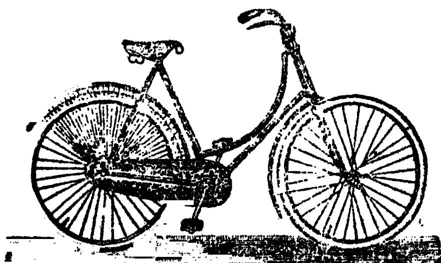
સબજપરી—મુફત કી યાર ખરાબ અપની જવાની તુંને.
અબ મીલેગા ન અજીજોસે ન મા બાપસે તું.
શેરકે મુંમે મેરી જાન ચલા આપશે તું,
થક ગયે હોંઠ કહાંતક અરે સમજાઉં મે,
ચલ અખાડા તુજે ઇદરકા દીખાલાઉં મે,

શાહજાદા—કીસ તરેહ ચલને પે તૈયાર મેરી જાં હું મે.
તું પરીજાદહે ચાલાક ઓર ઇનસાન હું મે,
ઊડકે તું જાયગી એક પલમે પરશતાનકે બીચ.
હાત ફેલાકે મે રેહજાઉંગા અરમાનકે બીચ,
કોઈ ઊડ ચલનેકી તદબીર બતાદે મુજકો,
પર કીસી દેવકે તું નોંચકે લાદે મુજકો,

સબજપરી—એકી બાતેં ન કરો હોસમેં આવો જાની,

ન પરીજાદસે બે પરકે ઊડાવો જાની,
થાંમ લો પાયા મેરે તખતકા આપ હાતસે તુમ,
છુટ જાનાં ના કદી રાહમે પરસાત સે તુમ
મુજસે વાં જાકે કોઇ બાત ન કેહનાં સાહબ,
પીછે પીછે મેરે મરાહ મેં રહના સાહબ,
ગાકે ઓર નાચકે બુત સબકો બનાઉંગીમેં;
તુજકોં લે જાંકે દરખતોમેં છીપા-ઉંગી મેં.

ટેબલો.

અંક બીજો.

સબજપરી—મોરી અખીઆં ફડકન લાગી,
ક્યા હુઆ યાર કીધર ગઇ સખીઆં અખીયાં ફરકન લાગી.
દેહ ફુકતહે જીઆ તડપત હે,
પીત લગાકે મજા હમ ચડીયાં—અંખીયાં ફરકન લાગી.
નેનનમેં દીલદાર બસત હય,
એ અખીઆં એલમાસ પરખીયા—અખીયાં ફરકન લાગી;
બ લબલ જાઉં મે ઉસતાદ કે,
બીચ શભામેં મોરી પત રખીયાં—અંખીયાં ફરકન લાગી.

લાલદેવ—મહારાજકો હક રખે શાદકામ,
નંઇ અર્જ હયે આજ કરનાં ગુલામ.
મે ખાતાથા ઇસ દમ ચમનકી હવા.
હકીકત વો દેખીકે હોસ ઉડ ગયા,
શજર જો પુરાના હે શમ શાદકા,
ગુજરવાંહ હયે આદમી જાદકા
નહી કરતી અસલા મેરી અકલ કામ,
વોહ ઇનસાહયે યાકે આહે તમામ
ઇસી ફીકરમેં કબસે મલતા હું હાય.

સબજપરી—ન કર લાલ દેવ ઇસતરાકે કલામ.
અરે એ મરૂવત જબાં અપની થામ,
ખુદાકે ગજબસે જરા દીલમે કાંપ.

ચુગલખોરકે મોહકો ડસતે હય સાંપ,
પરીકી તરફ દેખ અહમક ન બન,
બુરાઇસે બાજ આ બકોલે હસન,
કીસીકી બદી તું ન કર એયબ હય.
કે ઊસકા ખુદા આલેમુલ ગેયબ હય.
દીલે આશક ઇસ બાતસે હીલ ગયા;
બતા કે તુજે ઇસસે કયા મીલ ગયા,

રાજા ઇંદર—અરે દેવ તુ હય યે કયા બક રહા,
મેરે બાગમેં કામ ઇનસાંકા કયા.
હુવા કીસતરેહ યહાં બશરકા ગુજર,
પરીદોકે દહેસતસે જલતે હય પર.
કદમ રખ શકે જીનકી કયાં જાન હય,
ફિરસતોંકી યહા અકલ હયરાન હય.
કીસી દેવસે આસનાઇ ન હો,
પરી કોઇ સાથ ઊસકો લાઇ ન હો,
ઊસે ખેંચ લા પાસ મેરે સીતાબ.

લાલદેવ—બશર કે હે જીન હુય કે આયા હય તું,
પરસ્તાન મેં કયું કર સો આયા હય તું.
ઊઠા આંખ કર જલ્દ મુજસે બયાં,
બિઠાયા તુજે કીસને લાકર યાંહાં.
ચમનકા કોઇ ગુલ કે બુટા હય તું.
સીતારા વયા બનકે ટુંટા હય તું,
પરી પર હય સયદા તેરા દીલ હુવા,

અખાડેમે ઇન્દર કે દાખીલ હુવા.
મેરે સાથ ચલ જલ્દ અય બદશઉર,
બુલાયા હય રાજાને અપને હજુર,

લાલદેવ—હજુરીમે હાજર હય યેહ શૌલેખુ,
મહારાજ સાહેબ નીધા રૂબરૂ.
બજા આપકા હુકમ લાયા ગુલામ,
ચમનમે પોંહચકર કીયા અપના કામ.
શજરકે તલેસે ઉઠાયા ઉસે.
સભાકી તરફ ખેંચ લાયાં ઉસે,
ડરા મેં ન કુછ ઉસકી ફરીયાદસે,
ઉઠ લાયા કુમરીકો સમશાદસે.
સીતમ કીજીએ જો સજાવર હય,
ખડા દસતા—બસતા ગુનાહગાર હય.

રાજા ઈંદ્ર—અરે કોનહે તું તેરા કયાહે નામ;
સભા મેરી કી તુને બરહમ તમામ
તુજે લાયા યહાં કોન અય બદ સીફાત,
બયાં મુજસે કર જલ્દ યેહ વારેદાત.
કીયા કસદ તુને પરસતાનકા,
ન ખોફ આયા આપનો તુજે જાનકા,
મેરી સારી મેહફલકો લી આબરૂ.
યાંહા ધુરને આયા પરીયોંકો તું;
બતા હાલ આનેકા એ દર્દનાક.
જલાકર અભી વરન કરદુંગા ખાક.

ગુલફામ—કહું કયા ફલકકા સંતાયા હું મે.

યાંહાં ખેલકર જી પે આયા હું મેં.
પરી સબ્ઝ જો હયે અખાડે મેં યહા.
ઊસીકા હું દીવાના મેં નીમજાં.
ઇસી ફીકમે સરકો ધુનતાથા મેં.
સભાકી સદા ધુમ સુનતાથા મેં
વો આને લગી આઝકી સબ જો યહાં
લટકકર હુંવા તખતસે મેં રવા.
બલામે હુંવા યાહાં ગીરફતાર હું,
જો ચાહો સજા દો ગુનેહગાર હું.

રાજા ઇંદ્ર—અરે ઓ પરી સબ્ઝ ઓ બે હયા,
મેરે સામને ઝલદ આ બેસવા
શુડી હયે તેરી જાત બુનીયાદ વર.
કે આશક હુઇ આદમી જાદપર,
બનાયા અરે તુને ઇનસાકો યાર;
બ કોલે હસન સુન તું અયે નાબકાર.
તેરા રંગ ગેરતસે ઊંડતા નહી.
તુજે કયા પરીજાદ જડતા નહી.
સભામે લગા લાઇ ઇનસાકો સાથ;
તેરા અબ ગેરેબાં હયે ઓર મેરા હાથ;

સબ્જપરી—જફા વો શીતમકી સજાવાર હું,
હકીકતમેં તેરી ગુનાહગાર હું.
અરે કયું મેં વાં તુજસે કેહતીથી કયા.
ન માના મેરાં હાએ તુને કહા,
બલામે પડી અપની બેખતા.

મુજેભી આખાડેમે રૂસવા કીયા,
કહાં હૂં કે અબ દેખું રાજા તુજે,
ખુદાકો મેરીજાન સોપા તુજે
જો જીતે હયે તો ફીરભી મીલ જાયેગે
નહીતો કીયે કી સજા પાઇગે.

રાજા ઈંદ્ર—અરે દેવ કર કસદ બેદાદકા,
પકડ હાથ ઇસ અદમી જાદકા.
હુવા વોહજો હયે કાફમે પુર ખતર,
અભી ઉંસમેં જાકર ઇસે કયદ કર.
પરી સબજ હય જો યે આગે ખડી,
ખતા કી—હય ઇસ બેસવાનેય બડી.
સો તું નોચકર ઉસકે પર ઓર બાલ,
અખાડેસે મેરે અભી દે નીકાલ.
ઊંડાતી ફીરે ખાક યે કુબકુ,
ન આયે હમારે કભી રૂબરૂ,

સબજપરી—નજર મીલાએ જાવ છેલ સૈયાં નેહા લગાએ જાવ
ઓ છેલ સૈયાં,
લાગી અગન સુલગે તન બંદનરે કયસી પરીતલ ગાયે
પ્રેમય ના પાય ચયના ઓર સાજન બીછડા જાયે,
હાય રાજાને મારી યે કારી કટારી મે વારી નજરયા મીલાયે જાવ
ઓ છેલ સૈયાં.

ગુલફામ—જાતા હું કયદખાને મેં દરબારકો સલામ,
જીનકો પરી કો દેવકો સરદારકો સલામ.

ચાહત પરીકી મુજકો ઝકાતી હય ચાહમે,
યુસફકો ઓર મીસરકે બાઝારકો સલામ;
બાગે ઈરમસે જાતાહું પુરખાર દસ્તમેં,
ગુલકો કલીકો નરગીસે બીમારકો સલામ,
ઝીતદાનમે લાલદેવ મુઝે લેચત્રા સરીફ.
ઈનદરકો ઓર બઝમ કો દીલદારકો સલામ,
હીંદુકો રામ સમ મુસલમાનકો સલામ,
જાતાહુ કયદ ખાનેમે દરબારકો સલામ

સબજપરી—જોગન આતી હે પરી બનકે પરસતાનકે બીચ.
સમરન હાતોમેં હય મુન્દરે હે પડે કાંનકે બીચ.
સીર પે અનડવા હૈ રખે મુંહ પે રમાઇ હયભભુત
સેલીંઆં ડાલી હૈ ગરદનમેં ગીરેબાન કે ચીચ.
ચાલ મતવાલી હૈ આંખે હય મય ઇશ્કસે લાલ.
મસ્ત શેહજાદેયે ગુલફામકે હય ધ્યાનકે બીચ.
સરકો ધુનતી હય સદા સુનકે ચરંદ ઓર પરંદ:
બેહરવીયા અજબ અંદાજ હય હર તાનકે બીચ.
તાલીબે બોશ હય લબ દીકકી મુસતાક આંખે,
દીલહય સીને મેં તપા વસલ કે અરમાન કે બીચ
કહી ગુલફામ કા કોસોં નહી મીલતા હય પતા,
ખાક ઉડાતીહી ફીરતી હય બીયાબાનકે બીચ,
સબજ જુડેમે હય કયા પેહરેયે સમનકો જીયા.
સુબેહેકો બાદલી હય મસ્ત કયા ધીયાનકે બીચ.

જોગન—એતો શાહજાદેકો ઢુંઢન ચલીયાં,

અંગ ભભુત જોગન બન મીલીયાં.
છાંન ફીરી સબ ગલીયાં.—મેતો શાહાજાદે૦
જી જાવત હય ડગર નહી આવત
હમ મેહલોકી પરીયા રે—મેતો શાહાજાદે૦
લટ છટકાકે બેસ બનાકે,
રંગ ભભુત જોગન બન ચલીયાં,
છાંન ફીરી સબ ગલીયાં—મેંતો શાલજાદે૦
સીસ બીકસ ગયો પાંઉં ભુલસ ગયો,
ધુનમે બન બન ગલીયારે—મેંતો શાહજાદે૦
તન કુમલ્લા ગયો મુખ મુરજા ગયો,
જેસે ગુલાબ કીં કલીયાંરે—મેંતો. શાહજાદે૦
અંગ ભભુત જોબન બન મીલીયાં,
છાંન ફીરી સબ ગલીયાં—મે તો શાહજાદે૦
જગ દુશમન હય રાહ કઠન હય,
બલા એ કયુકર મીલીયા રે—મેંતો શાહજાદે૦
જાએ કહો ઉસતાદસે ગુઇઆ,
અંખીઆ લોક બદલીયાં રે—મેંતો શાહજાદે૦
અંગ ભભુત જોબન મલીયાં,
છાંન ફીરી સબ ગલીયાં—મેંતો શાહજાદે૦

અંક ૩ જો.

કાલેદેવ—ખુદા રાજા જીકો રખે શાદમાં,
જો હો જાન બક્ષીમેં બોલુ ઝબાં.
ખલાક સબ ઉસકી તમસાપ હય.
ગજબ બેહરવીકી હરવીકી હરએક તાનહત,
વો હય નાચતી ગાતી પસ તાનસે,
કે જીન સદકે હોતે હય સો જાનસે.
મલી હય ભભુત ઓર અફશાં ચુની;
ન દેખી હય જોગન ન એસી સુની.

ઈન્દર—ન કર દેર અયે દૈત્ર બહેરે ખુદા,
અખાડેમે મેરે ઉશે જલદ લા,
મે દેખું વો જોગન હય કીશ સાનકી,
પરી હય વયા કિસ્મ ઇનસાનકી,
કીશી દેવ જીનેકી સાતાઇ ન હો.
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ ન હો,
મુઝે રાગકા નાચકા જોક હય,
ફકીરેસિ મુજકો બહોત શોક હય,
ન લાય વો કુછ ઓર દીલમે ખેયાલ.
દિખાએ મુજે આકે અપના કમાલ.

કાલા દેવ—અરે જોગન અબ દીલમે હો અપને શાદ.
કીયા હે તુજે રાજા ઇન્દરને યાદ,

કીસીસે તેરા સુન લીયા હય જો હાલ,
મુલાકાતકા શોક ઉસે હે કમાલ,
તેરા દેર કરના ઉસે સાક હય.
તેરે નાચ ગાનેકા મુસતાક હય.
મુરાદ અબ તેરે દીલકી બર આયગી.
જો માંગેગી વો ચીજ મીલ જાયગી.
ન ફીર ઉમર ભર તું કરેગી સવાલ,
વો એકદમ મે કરદેગા તુજકો નીહાલ.

જોગન—યે બાતેં ન લાનાં જબાંપર કભી,
ફકીરોંસે અચ્છી નહી દોલ લગી,
બડા વો મેરા દેનેવાલા હુવા,
ખુશામદસે મુંહ તેરા કાલા હુવા.
ફકીરોકો દોલતકી પરવા નહી,
યાંહાં હકકે અફજાલસે કયા નહી,
જો ગાનેકા રાજા તલબગાર હય,
તો યાંહાં કીસકો ચલનેસે ઇનકરા હય.
તબીયત મુબાતેબ અગર પાંઉગી.
જો આતાહય મુજકો સુના આઉગી,

કાલા દેવ—મહારાજ કીજીએ ઇધર અબ નીગાહ
યે જોબન હે હાજીર બહાલે તબાહ,
મીલા કીશ ખરાબીસે ઇશક્કા નીશાં,
હુઆ મેં પરશતામે હર સુ દવાં.
બહોત જલદ ખિજમમેં આયાહું મેં

અજબ ખુશ ગુલુહે એ જોહરા જબી,
ઊડાંતી હૈ જંગલ મેં કયા બેહરવીં.
હરએક તાંનપર લોટ જાતાહે જી,
સુનાં હોગા ગાનાં ન ઐસા કભી.

જોગનકો રાજા ઇન્દરકા સવાલ.

અરે જોગન અયે દરદકી મુબતીલા
ફકીરોંકા કીયું ભેસ તુંને લીયા.
ફીદા કીસ પે હૈ કિસ પે સેદાહય તું,
કોઇ આદમી યા પરી હોગી તુ.
કાંહાંસે યાંહાં તેરા આના હુવા,
કે મુશતાક સારા જમાનાં હુવા
કીસે હુંઢતી ફીરતી હય કુબકુ.
ઉડાતી હય કયું ખાંક જંગલકી તું.
સુના અપના ગાનાં મુજેભી જરા,
ઉડા બેહરવી છનદ પી જોગીયા,

જોગન—મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ,
ફકીરોંકા દીલ દરદસે હૈ નીઢાલ.
મેરાં મુજસે માસુક હૈ છુટ ગયા.
મેરા રાજ ઇસ દેસમે લુટ ગયા.
યાંહા ઢુંઢને ઉસકો આઇહું મેં,
બીરાગન હું ગમકી સતાઇહું મેં,
સુનાતી હું ગાનાં જો હૈ મુજકો યાદ,
અજબ કયા જો મીલજાય દીલકી મુરાદ.

અગર આપસે ગેર હો દીલકા હાલ,
ન જોબનકા રદ કીજીયેગા સવાલ.

જોગન—કહાં ગયો શાહજાદા જાની પ્યારા,
દીલ તડપત હૈ હમારા—કાંહાં ગયો૦
વાંકા પતા કંહી લાગત નાહી,
ઢુંડ ફીરી બન સારા—કાંહાં ગયો૦
બીન જાનીકે ઇન નેનયમે,
રેન દીનાં અંધીયારા—કાંહાં ગયો૦
કોન કહે ઉસતાદસે જાકે
તુમહરે દમકા સહારા—કાંહાં ગયો૦

રાજા ઈંદર—પાન લેકર કયા કરૂં કીસી સબજ રંગકા ધ્યાન
હડીયાં ચુનાહએ બદન ધાન પાન હૈ.
ઇશક લહુ પીપીકે રંગ લાયા હૈ,
ફીરાક ને કતલકા બીડા ઉઠાયા હય.

જોગન—રૂમાલ ઉનકો દીજીએ જો તંગ દસ્ત હય,
ફકીર અપની કમ મેં મસ્ત હય.
ઇશકકી ગરમીને મારા હય,
પરાજીનેસે કીનારા હય.

જોગન—હોતાહે કોઇ આનમે અબ કામ હમારા,
અબ દીજીએ ઈન્આમમે ગુલફામ હમારા,
અબ ચાહસે યુશુફકો નીકલવાયે હમારે
છુટતા હય અંધેરેમે દીલ આરામ હમારા.
આશકને તેરે માંગલીયા રાજાસે તુજકો,

દેખાવે કોઇ ઉસકો યે પૈગામ હમારા.
આ જાએ અગર યારતો છાતીસે લગાલું.
સીનેમે તપાહે દીલે ના કામ હમારા.
અબ વસલકે લુટેંગે મઝે ખલદમેં બેખોદ,
આગાજસે બેહતર હુવા અંજામ હમારા.
મંગાવાઇએ શેહજાદેકો અબ દેર ન કીજીયે,
નામ આપકાહો ખલકમેં ઓર કામ હમારા.
અલ્લાહ મદદગારહે હર હાલમે ઉસતાદ,
કર શકતીહે કયા ગરદિસે અઇયામ હમારા

રાજા ઇંદ્ર—અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ,
બડા મુજકો જોગનને ધોકા દીયા.
બનાવટકીથી સારી જાદુગરી,
નહી આદમી સમજ હૈ યે પરી,
ઇસે જરકી ખાહેસ ન યાહાં લાઇથી,
છુડાને ગીરફતાર કો આઇથી,
કભી ઉસકો મીલતા ન વોહ ગુલ ઉજાર,
મગર કોલ હારા હું મે તીન બાર,
નીકાલ અબ કુવેંસે તુ ગુલફામકો,
હવાલે કર ઉસ નેક અંજામકો,

ગુલફાંમ ઓર સબજપરી.

સબજપરી—કેહરેથા હિજરથા કયા મતથી જુદાઇ તેરી,
મેરે ખાલેકને મુજે સકલ દીખાઇ તેરી
શાહજાદા—ખાક હય મુહ પે મલી બાલહે સરકે બીખરે

હાયે ઇસ ઇશકને કયા સકલ બનાઇ તેરી.
સબજપરી—મુજ પે હોનાથા જો કુછ હો ગયા ઇશકા નહી ગમ,
હોગઈ કેદે મુસીબતસે રેહાઇ તેરી,
શાહજાદા—તું મેરે આગે નીકાલી ગઇથી નાચકેપર,
રાજા તક ફીર હુઇ કીસતરેહ રસાઇ તેરી,
સબજપરી—બનકે જોગન હુઇ ઇન્દરકી સભામે દાખીલ
ફીર યાહાં ચાહ મુજે ખેંચકે લાઇ તેરી.
શાહજાદા—કેહકે રાજાસે મુને કીસમે દીલાયા, તુજકો
દુશમને જેથી મેરી જાન જુદાઇ તેરી.
સબજપરી—ગાકે ઓર નાચકે રાજાકો રીઝાયા મેને,
સબ મુલ, યાત માઓર મુજે આઇ તેરી.
શાહજાદા—જરકી તાલીમ ન હુઇ મુજકો લીયા રાજાસે,
અબ શરક લે ગઇ શાહી પે ગદાઇ તેરી,
સબજપરી—દેવ કમબખતને કીસ જોરશે પોચા પકડા,
હો ગઇ લાલ નજાકત સે કલાઇ તેરી,
શાહજાદા—મરજે ઇશકને સારા તેરા જોબન લુટા,
આખી સુરત બ ખુદા મયને ન પાઇ તેરી,
સબજપરી—કેદને કરદીયા બીમારશે તુજકો બદતર,
ઘરમે લે ચલકે કરૂંગી યે દવાઇ તેરી,
શાહજાદા—પીંડલીયાં સુજી હય તલવામેં ચુભે હય કાંટે,
ઓર દેતી હય મુઝે બીરહના પાઇ તેરી.
સબજપરી—મુજકો ઈજા હુઇ પાપોશકે શદકેસે હુઇ,
જાન અલ્લાને ગુલફામ બચાઇ તેરી,

શાહજાદા—મેં તેરે હાથ લગા તું મેરે ફંદેમે ફસી,
મેરા મતલબ હુવા ઊમેદ બર આઇ તેરી,
સબજપરી—હે તમન્ના મેરે દીલમેં કે અબ હશર તલક,
ફજલે ઉસતાદશે દેખું ન જુદાઇ તેરી.
સબજપરી—સાદીએ જલવેએ ગુલફાંમ મુબારક હોવે,
એશો અશરતરકા સરંજામ મુબારક હોવે,
બાદ મુદતકે હસીનોકા નસીબા જાગા,
ફેરશે રાહત પૈ અબ આરામ મુબારક હોવે,
સરવ કુંમરીકો મુબારકહો બુલબુલકો ગુલ
હમેકો યે સરવે ગુલ અંદામ મુબારક હોવે
પી ચુકે ખુને જીગર હિજરમે જીભરભરકે
સરબતે વસલકા અબ જામ મુબારક હોવે
તખતપર હમેકો મુબારક હો જહાંમેફીરનાં
ગેરકો ગરદસે ઐયામ મુબારક હોવે.
હો ચુકા ઇશકમેં બદનામ બડી મુદતસે,
અબ જમાંનેમે હમેં નામ મુબારક હોવે.
જા અલશાજોકી ન ફન્દેમેફસી તાએરેદીલ.
ગેશુઓકા હમેં અબ દામ મુબારક હોવે.
હુર જન્નતકો મુબારક હો ફલકકો તારે,
બાગકો ગુલ હમે ગુલફાંમ મુબારક હોવે
છીને શાહજાદેકો અબ રાજા ન હમશે ઉસતાદ.
એક અમાનત શુબહો સાંમ મુબારક હોવે.

તમામ સુદ.